

DETAL
Agnieszka Witkowska

51-140 Wrocław, ul. W. Pola 31/2
tel.: +48 604 071 538, +48 512 306 195
www.detal.wroc.pl, biuro@detal.wroc.pl

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Elewacja wschodnia budynku Biblioteki Uniwersytetu Wrocławskiego (dawny
klasztor Kanoników Regularnych na Piasku)
ul. Św. Jadwigi 3/4, Wrocław

AUTOR DOKUMENTACJI: mgr Agnieszka Witkowska

WOJEWÓDZKI URZĄD OCHRONY ZABYTKÓW
WE WROCŁAWIU

zał. nr 2 do pisma, postanowienia, decyzji
nr 3232/ z dnia 27.11.23
2023

WROCŁAW, wrzesień 2023

SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI:

		strona:
SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI		
1.	KARTA TYTUŁOWA	
	A. Identyfikacja obiektu	
	B. Dane dotyczące prac badawczo-poszukiwawczych	
	C. Dane dotyczące dokumentacji	
2.	PODSTAWA OPRACOWANIA	
3.	PRZEDMIOT OPRACOWANIA	
4.	CEL I ZAKRES OPRACOWANIA	
5.	ZAŁOŻENIA DO PROGRAMU KONSERWACJI	
6.	PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE	
	DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	

1. KARTA TYTUŁOWA

A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

NR REJESTRU ZABYTEKÓW: A/5298/35 z dnia 26.10.1961

RODZAJ: elewacja budynku poklasztornego

DATOWANIE: XVIII/XIX w

AUTOR:

LOKALIZACJA: Wrocław, ul. Św. Jadwigi 3/4

WŁAŚCICIEL/UŻYTKOWNIK: Uniwersytet Wrocławski, Wrocław

TECHNIKA: Budynek murowany, tynkowany z detalem tynkarskim, stolarka okienna i drzwiowa drewniana.

WCZEŚNIEJSZE KONSERWACJE LUB RENOWACJE: TAK

WCZEŚNIEJSZE DOKUMENTACJE: TAK

B. DANE DOTYCZĄCE KONSERWACJI I RESTAURACJI

ZLECAJĄCY: Autorska Pracownia Projektowa „ARCH – STUDIO”, arch. Maria Gajda Kucharz, Opole, ul. Kołłątaja 11 I. 63

WYKONAWCY PRAC: DETAL Agnieszka Witkowska, ul. W. Pola 31/2, 51-140 Wrocław

mgr Agnieszka Witkowska, Wrocław, ul. W. Pola 31/2

CZAS TRWANIA PRAC: wrzesień 2023 r.

C. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI

Autor fotografii – mgr Agnieszka Witkowska,

Autor dokumentacji - mgr Agnieszka Witkowska

Data i miejsce wykonania dokumentacji - Wrocław, wrzesień 2023 r.

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTEKÓW
we Wrocławiu**

2. PODSTAWA OPRACOWANIA

- Zlecenie Autorska Pracownia Projektowa „ARCH – STUDIO”, arch. Maria Gajda Kucharz, Opole, ul. Kołłątaja 11 I. 63
- A. Witkowska - *Badania stratygraficzne elewacji, Biblioteka Uniwersytetu Wrocławskiego „Na Piasku”, ul. Św. Jadwigi, Wrocław.*
- Wizje lokalne.

3. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest wystrój architektoniczny elewacji zewnętrznej wschodniej budynku zlokalizowanego przy ul. Św. Jadwigi 3/4 we Wrocławiu.

Czteroskrzydłowy, trójkondygnacyjny budynek dawnego klasztoru augustianów wybudowany został przy elewacji południowej sąsiadującego kościoła NMP na Piasku. Obiekt budowano etapami na wcześniejszych obiektach pochodzących od fazy z 2 poł. XIII do XV wieku.

Pierwsze zostało wybudowane skrzydło zachodnie pod kierunkiem budowniczego Johanna Georga Kalckbrennera (latach 1709 – 1717). Kolejno kończono budowę skrzydeł południowego i północnego (1730) i skrzydła wschodniego (1797 – 1802).

Prace kamieniarskie wykonali Marcin Norblitz i Józef Dittrich oraz Urban Rauscher

W latach 1800 – 1867 część budynku zajmowała szkoła budowlana. Po sekularyzacji zakonu w 1810 r w budynku mieściła się biblioteka oraz muzeum. W roku 1945 mieściła się tu siedziba dowódcy Festung Breslau.

Po zniszczeniach wojennych obiekt zabezpieczono, a następnie odbudowano wg. Projektu M. Bukowskiego.

Elewacje zewnętrzne skrzydeł budynku zostały murowane z cegły, tynkowane i malowane.

Elewacja zachodnia skrzydła zachodniego przylega do ulicy św. Jadwigi, elewacje skrzydeł południowego i wschodniego znajdują się na terenie zielonym parku nadrzecznego.

Elewacja zewnętrzna wschodnia prosta, trzynastoosiowa. Osie wyznaczają regularnie rozmieszczone prostokątne otwory okienne i znajdujący się w osi środkowej parteru otwór drzwiowy zamknięty łukiem koszowym.

Otwory okien obramione profilowanymi ramami tynkarskimi. Na poziomie II i III kondygnacji opaski uszakowe z chwostami, które oparto na profilowanych odcinkach parapetów.

Na poziomie II kondygnacji nadproża okien zaopatrzone ponadto w klucze i proste naczółki wieńczące trapezoidalne pola nadokienne. Parapety okien tej kondygnacji wsparto na smukłych prostokątnych wspornikach. W polach między wspornikami umieszczono prostokątne płyciny.

Na poziomie okien podpiwniczenia niski, nieznacznie wysunięty w tynku pas cokołowy. Powyżej kondygnacji parteru nad całością wyprowadzony w tynku profilowany gzyms międzykondygnacyjny, w zwieńczeniu elewacji profilowany gzyms koronujący.

Odcinki parapetów i naczółków okien II kondygnacji spięto pasami tynkowymi.

Tynki elewacji wapienne i cementowo-wapienne, powierzchnia tynków prostych tła i profili tynkarskich wyrównana, wszystkie powierzchnie malowane.

Przed drzwiami wejścia na kondygnację parteru murowane, tynkowane balustrady schodów wyrównawczych. Stopnie i poręcze balustrad wykonane w sztucznym kamieniu cementowym. W osi drugiej liczonej od południa drzwi zejścia do piwnic budynku. Stopnie wyłożone płytkami chodnikowymi, balustrady – murki oporowe murowane, tynkowane, w progu stopień z bloku granitu.

Stolarka okienna i drzwiowa drewniane, w oknach parteru i piwnic stalowe kraty.

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu**

STAN ZACHOWANIA

Powierzchnia tynków elewacji nierównomiernie wypłukana. W strefie dolnej sięgającej okien kondygnacji widoczne skutki zawilgocenia tynków w postaci rozległych ubytków powierzchniowych, spękań, wypłameń.

Elementy stolarki i ślusarki otworowej pokryte łuszczącymi się nawarstwieniami powłok malarskich oraz produktami korozji biologicznej i chemicznej.

4. ZAŁOŻENIA DO PROGRAMU KONSERWACJI

W 2014 roku wykonano kompleksowe badania konserwatorskie wszystkich elewacji zewnętrznych budynku. Wyniki badań zamieszczono w dokumentacji złożonej do archiwum Miejskiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu.

W trakcie badań ustalono, że zachowały się nieliczne relikty wystroju, które można odnieść do w. XVIII i są to elementy znajdujące się na elewacji południowej. Nieliczne elementy wystroju przypisano do fazy remontów (i rozbudowy) XIX w.

Większość zachowanych na elewacjach dawnego klasztoru tynków i detali wystroju tynkarskiego to przede wszystkim rekonstrukcje z 1 i 2 poł. XX w.

W odniesieniu do elewacji wschodniej ustalono, że w nawarstwieniach na powierzchni muru dominują tynki i powłoki malarskie z 2 poł. XX w. Wcześniejsze nawarstwienia, głównie z 1 poł. XX w. znajdują się w odkrywkach tynków prostych części południowej elewacji wschodniej.

Przyjmuje się wstępnie, że obecny wystrój elewacji zewnętrznej wschodniej budynku jest wynikiem prac remontowych po odbudowie obiektu po zniszczeniach II wojny światowej.

Wydaje się, że w trakcie remontów XX w. nie odtworzono wszystkich detali, jak np. boniowanie w strefie parteru, oprawa architektoniczna okien III kondygnacji, które są utrwalone na grafikach archiwalnych.

Prace remontowo-konserwatorskie będą dotyczyły więc przede wszystkim elementów wystroju należących do fazy odbudowy i modernizacji po poł. XX w. w przypadku podjęcia się odtworzenia historycznego wyglądu elewacji proponuje się wzorować na detalach elewacji południowej budynku.

W przypadku ujawnienia w trakcie prac remontowych elementów historycznego wystroju elewacji należy zgłosić odkrycia do nadzoru konserwatorskiego w celu określenia czy detale te mogą mieć wpływ na założenia przyjęte do projektu remontu.

Relikty wystroju historycznego (łącznie z nawarstwieniami remontów pocz. XX w) należy zachować w formie świadków docelowo zastąpionych scalającą warstwą tynku aktualnego remontu.

W związku z etapowaniem prac remontowych elewacji budynku zaleca się kontynuować materiały i założenia projektowe przyjęte dla odnowionych elewacji zachodniej i południowej.

5. PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE

- Dokonać oceny faktycznego stanu zachowania tynków
- Usunąć tynki uszkodzone – spękane, rozwarstwiające się, zasolone, zawilgocone, skażone biologicznie itp.
- Oczyszczyć powierzchnię – mycie wodą pod regulowanym, kontrolowanym ciśnieniem.
- W przypadku ujawnienia obecności tynków i innych elementów historycznego wystroju elewacji odstąpić je poprzez ostrożne usunięcie ręczne nawarstwień wtórnych w zakresie ustalonym z nadzorem konserwatorskim.
- Wykonać niezbędne naprawy murów w miejscach spękań.
- Wykonać niezbędne izolacje przeciwwilgociowe w strefie przyziemia.
- Uzupełnić ubytki tynków stosując tynki cementowo-wapienne o właściwościach zbliżonych do tynków w miejscu uzupełnienia.

- W miejscach wyróżniających się na tle innych elementów wykonać korekty przebiegu profili, jak podcięcia, naddanie warstwy w miejscach ubytków itp. Stosować tynki cementowo-wapienne.
- Powierzchnię tynków scalić warstwą wyrównującą cienkowarstwowego tynku mineralnego zbrojonego włóknem.
- Całość malować w uzgodnionej kolorystyce.

Kraty w oknach parteru zdemontować, oczyścić z nawarstwień powłok malarskich i produktów korozji żelaza (np. metodą mikropiaskowania), zabezpieczyć podkładową warstwą metaliczną i malować zgodnie z kolorystyką przyjętą dla krat w oknach elewacji zachodniej.

Kraty po renowacji osadzić w pierwotnym miejscu ekspozycji.

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu**

FOT. 1 – Elewacja wschodnia, widok ogólny.

FOT. 2 – detal fot. 1 – spękania gzymsu koronującego.

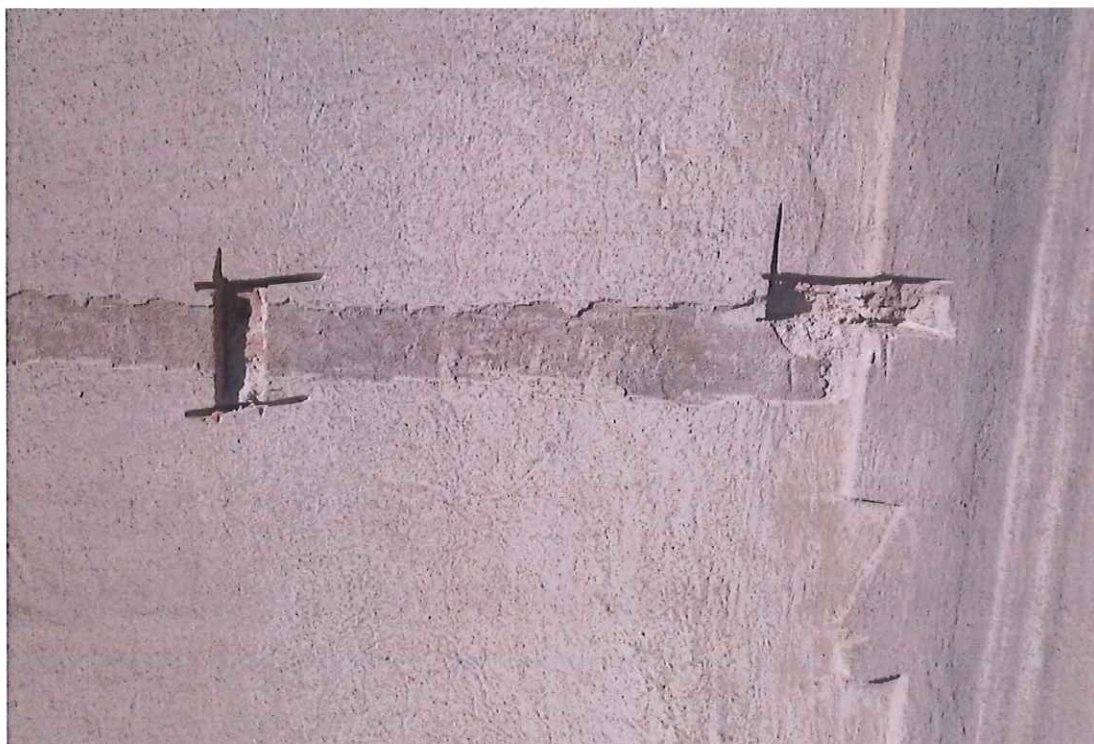
FOT. 3, 4 - Uszkodzenia tynku w strefie cokołowej

FOT. 5 – Gzyms nad kondygnacją parteru, fragment (fot. 2014r.)

FOT. 6 - Nawarstwienia tynku 2 poł. XX w. w miejscu wykonania odkrywki , fragment (fot. 2014r.)

FOT. 7 – Odkrywka przy obramieniu okna , fragment (fot. 2014r.) – współczesny detal obramienia okna na tle nawarstwień 1 poł. XX w.

FOT. 8 – Odkrywka przy obramieniu okna osi południowej, fragment (fot. 2014r.). Odstońnięty relikw detalu z końca XIX w.

DETAL
Agnieszka Witkowska

51-140 Wrocław, ul. W. Pola 31/2
tel.: +48 604 071 538, +48 512 306 195
www.detal.wroc.pl, biuro@detal.wroc.pl

BADANIA STRATYGRAFICZNE ELEWACJI

**Biblioteka Uniwersytetu Wrocławskiego „Na Piasku”
ul. Św. Jadwigi 3/4, Wrocław**

AUTOR BADAŃ: mgr Agnieszka Witkowska

AUTOR DOKUMENTACJI: mgr Agnieszka Witkowska

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu**

WROCŁAW, styczeń 2014

SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI:

		strona:
SPIS ZAWARTOŚCI DOKUMENTACJI		
1.	KARTA TYTUŁOWA	
	A. Identyfikacja obiektu	
	B. Dane dotyczące prac badawczo-poszukiwawczych	
	C. Dane dotyczące dokumentacji	
2.	PODSTAWA OPRACOWANIA	
3.	PRZEDMIOT OPRACOWANIA	
4.	CEL I ZAKRES OPRACOWANIA	
5.	PRZEBIEG PRAC	
	5.1 Miejsca pobrania próbek	
6.	OMÓWIENIE WYNIKÓW BADAŃ	
7.	WNIOSKI I ZALECENIA KONSERWATORSKIE	
8.	DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	

1. KARTA TYTUŁOWA

A. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

NR REJESTRU ZABYTKÓW: A/5298/35 z dnia 26.10.1961

RODZAJ: Barokowa elewacja budynku poklasztornego

DATOWANIE: XVIII/XIX w

AUTOR:

LOKALIZACJA: Wrocław, ul. Św. Jadwigi 3/4

WŁAŚCICIEL/UŻYTKOWNIK: Uniwersytet Wrocławski, Wrocław

TECHNIKA: Budynek murowany, tynkowany z detalem sztukatorskim ciągniony i kamiennym – granit, piaskowiec; stolarka okienna i drzwiowa drewniana.

WCZEŚNIEJSZE KONSERWACJE LUB RENOWACJE: TAK

WCZEŚNIEJSZE DOKUMENTACJE: TAK

B. DANE DOTYCZĄCE KONSERWACJI I RESTAURACJI

ZLECAJĄCY: Autorska Pracownia Projektowa „ARCH – STUDIO”, arch. Maria Gajda Kucharz, Opole, ul. Kołłątaja 11 I. 63

WYKONAWCY PRAC: DETAL Agnieszka Witkowska, ul. W. Pola 31/2, 51-140 Wrocław

mgr Agnieszka Witkowska, Wrocław, ul. W. Pola 31/2

CZAS TRWANIA PRAC: styczeń 2014 r.

C. DANE DOTYCZĄCE DOKUMENTACJI

Dokumentacja opisowa, ilość stron A4 –

Dokumentacja fotograficzna, odbitki barwne 10x15 cm –

Autor fotografii – mgr Agnieszka Witkowska,

Autor dokumentacji – mgr Agnieszka Witkowska

Data i miejsce wykonania dokumentacji – Wrocław, styczeń 2014 r.

**WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu**

2. PODSTAWA OPRACOWANIA

- Zlecenie Autorska Pracownia Projektowa „ARCH – STUDIO”, arch. Maria Gajda Kucharz, Opole, ul. Kołłątaja 11 l. 63
- R. Eysmont, J. Ilkosz, A. Tomaszewicz, J. Urbanik, *Leksykon Architektury Wrocławia*, Wrocław 2011
- St. Makowski, J. Lorenc, *Projekt kompleksowego zabezpieczenia portalu kamiennego oraz prac konserwatorskich przy ul. Św. Jadwigi 3/4 we Wrocławiu*, Wrocław 1996 [maszynopis w archiwum MKZ we Wrocławiu]
- J. Kryza, *Badania petrograficzne próbek skał z portalu Biblioteki UWr na Piasku we Wrocławiu*, Wrocław 13.09.2013 [maszynopis udostępniony przez J. Marosik, autor prac konserwatorskich przy portalu budynku Biblioteki]
- Wizje lokalne i odkrywki wykonane na detalach architektonicznych budynku.

3. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania są tynki i detale architektoniczne elewacji zewnętrznych budynku zlokalizowanego przy ul. Św. Jadwigi 3/4 we Wrocławiu, będącego siedzibą biblioteki Uniwersytetu Wrocławskiego.

Czteroskrzydłowy, trójkondygnacyjny budynek dawnego klasztoru augustianów wybudowany został przy elewacji południowej sąsiadującego kościoła NMP na Piasku. Obiekt budowano etapami na wcześniejszych obiektach pochodzących od fazy z 2 poł. XIII do XV wieku.

Pierwsze zostało wybudowane skrzydło zachodnie pod kierunkiem budowniczego Johanna Georga Kalckbrennera (latach 1709 – 1717). Kolejno kończono budowę skrzydeł południowego i północnego (1730) i skrzydła wschodniego (1797 – 1802).

Prace kamieniarskie wykonali Marcin Norblitz i Józef Dittrich oraz Urban Rauscher. W latach 1800 – 1867 część budynku zajmowała szkoła budowlana. Po sekularyzacji zakonu w 1810 r. w budynku mieściła się biblioteka oraz muzeum. W roku 1945 mieściła się tu siedziba dowódcy Festung Breslau.

Po zniszczeniach wojennych obiekt zabezpieczono, a następnie odbudowano wg. Projektu M. Bukowskiego.

Elewacje zewnętrzne skrzydeł budynku zostały murowane z cegły, tynkowane i malowane.

W. Brzezowski w *Leksykonie* pisze o pierwotnie cegle widocznej w płycinach międzyokiennych.

Elewacja zachodnia skrzydła zachodniego przylega do ulicy św. Jadwigi, elewacje skrzydeł południowego i wschodniego znajdują się na terenie zielonym parku nadrzecznego.

Detale kamienne zlokalizowano na elewacjach zachodniej i południowej.

elewacja zachodnia:

- obramienia i parapety okien I, II i III kondygnacji – granit
- obramienia okien piwnicznych i okładzina dwupoziomowej strefy cokołowej – granit
- nadproża okien II kondygnacji – piaskowiec
- gzyms wieńczący kondygnację parteru – granit

- oprawa architektoniczna portalu wejścia głównego - poza zakresem opracowania (granit, piaskowiec)

elewacja południowa:

- obramienia i parapety okien I i II kondygnacji - granit (za wyjątkiem okien dwóch osi zachodnich)
- obramienie drzwi wejściowych trzeciej osi od zachodu - granit, piaskowiec
- obramienie okien piwnicznych
- okładzina cokołu elewacji.
- cokół portalu bramy przejazdowej w trzeciej osi od wschodu.

Detale sztukatorskie

elewacja zachodnia:

- gzyms koronujący
- gzymsy listwowe na wysokości okien II kondygnacji
- dekoracje płycinowe międzyokienne i fartuchy pod parapetami okien II kondygnacji
- tynki boniowane I kondygnacji

elewacja południowa:

- gzyms koronujący
- gzymsy listwowe na wysokości okien II kondygnacji
- gzyms wieńczący I kondygnację
- obramienia okien 1 i 2. osi wschodniej
- wszystkie obramienia okien III kondygnacji
- arkady w I kondygnacji
- nadproża i podokienniki okien II kondygnacji

elewacja wschodnia:

- wszystkie profile i inne detale architektoniczne wystroju elewacji.

STAN ZACHOWANIA

Tynki gładkie oraz detale sztukatorskie wykonane są w większości w okresie obejmującym okres powojennej odbudowy budynku i remontów z końca XX wieku.

Stan zachowania jest zróżnicowany.

Najgorszy stan reprezentują tynki elewacji zachodniej. Zakładane w cienkiej warstwie (10-20 mm) są narażone w większym stopniu na działanie szkodliwych czynników atmosferycznych. Dodatkowym czynnikiem są drgania podłoża wywołane ruchem kołowym, zwłaszcza szynowym tramwajowym.

W elewacji osadzone są ponadto erodujące elementy kamienne ułatwiające wnikanii wody pod powierzchnię tynków.

Występują liczne ubytki, w ostatnich latach tynk oraz elementy kamienne odpadają stanowiąc zagrożenie dla bezpieczeństwa przechodniów.

Znacznie lepszy stan prezentują tynki elewacji południowej i wschodniej.

Detale sztukatorskie są popękane i zniekształcone warstwami wtórnymi.

4. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Celem podjętych prac było określenie pierwotnej kolorystyki elewacji zewnętrznych budynku, identyfikacja materiałów i ich stanu zachowania.

5. PRZEBIEG PRAC

Wykonano sondażowe odkrywki punktowe na wszystkich badanych powierzchniach w celu ustalenia obecności warstw historycznych tynków i materiałów powłokowych.

Pobrano próbki korzystając z podnośnika koszowego.

Pobrano 58 próbek, które w pracowni rozwarstwiano i oglądano w powiększeniu mikroskopu stereoskopowego w powiększeniach 7 – 90 krotnym.

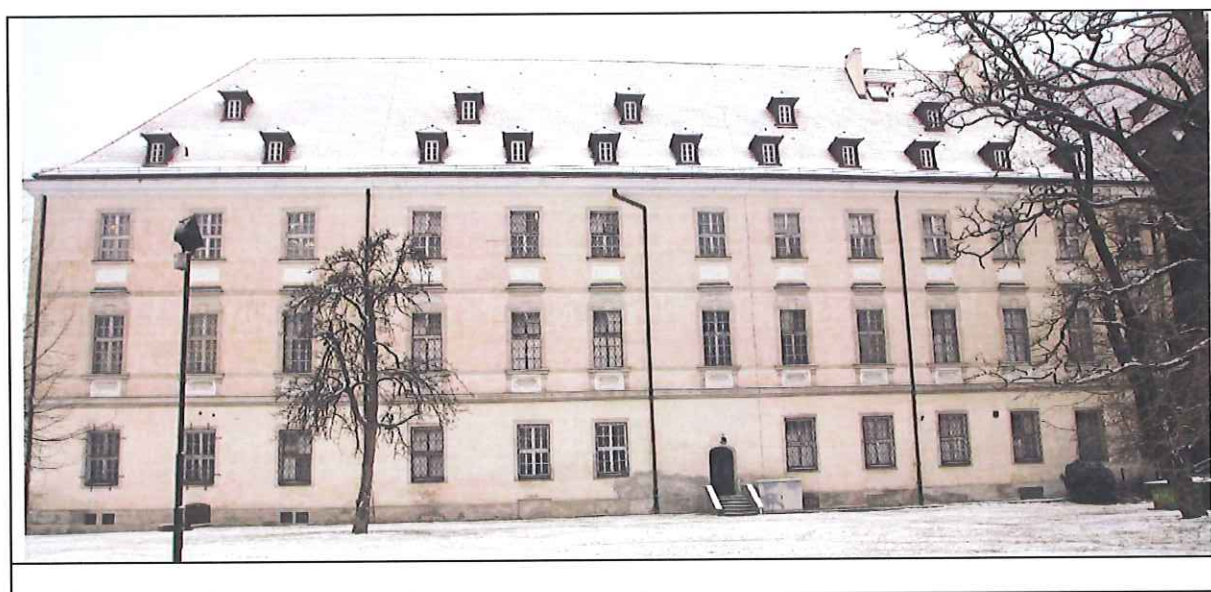
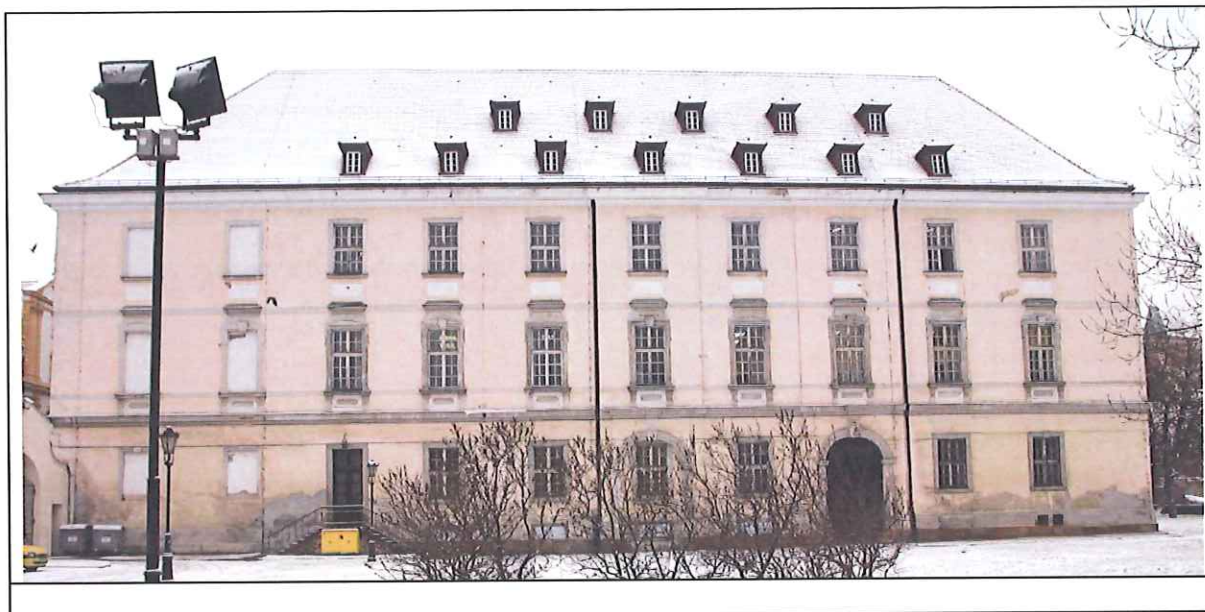
Wyróżnione podczas badań powłoki barwne porównywano do wzornika farb firmy CAPAROL 3D+system.

Szczegółowe omówienie wyników oraz miejsca wykonania odkrywek oznaczono na rysunkach i przedstawiono w punkcie 5.1 dokumentacji.

5.1. Miejsca pobrania próbek

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

6. OMÓWIENIE WYNIKÓW BADAŃ

Na podstawie szczegółowej analizy pobranych próbek ustalono, że nie zachowały się tynki i powłoki malarskie mogące pochodzić z oryginalnego barokowego wystroju elewacji.

Na wszystkich badanych powierzchniach stwierdzono występowanie przede wszystkim tynków i profili sztukatorskich wykonanych po 1945 roku oraz w 2. Poł. XX wieku. Dotyczy to również obramień i dekoracji sztukatorskich wokół okien elewacji wschodniej i południowej.

Występują tynki i powłoki malarskie starsze, ale nie wydaje się, żeby wykonano je wcześniej niż około połowy XIX wieku.

Jedynym starszym reliktem (początek XIX w.?) mogą być pozostałości zaprawy wapiennej dwuwarstwowej. Zlokalizowano ją w pasie profilowanego gzymsu zamykającego poziom I kondygnacji na elewacji południowej. Warstwę spodnią stanowi zaprawa z dużą zawartością węgla drzewnego, dzięki któremu uzyskał barwę szaroniebieską, bezpośrednio na niej leży tynk jasny kremowy. Próbkę zaprawy przekazano do badań petrograficznych.

0 FAZA CHRONOLOGICZNA – XVIII w.

Podłoże ceglane oraz kamienny, granitowy detal architektoniczny, nie odnaleziono relików tynków i powłok malarskich mogących reprezentować okres budowy klasztoru.

01 FAZA CHRONOLOGICZNA – XVIII/XIX w.?

Relikty tynku dwuwarstwowego na gzymsie wieńczącym I kondygnację elewacji południowej, brak analogii do ustalenia stratygrafii.

Skład tynku szarego mógłby sugerować zastosowanie wówczas tynku barwionego w masie w odcieniu szaroniebieskim, jednak występowanie go w warstwie narzutu nie potwierdza takiej teorii.

I FAZA CHRONOLOGICZNA ok. poł XIX w.?

Farba barwy ugrowej nasyconej w zestawieniu z nieco jaśniejszym, ugrowo żółtym detalem założona bądź na nowy tynk, bądź na wcześniejszy o brudnej powierzchni.

II FAZA CHRONOLOGICZNA

Bardzo ciemna zieleń w odcieniu ziemi i domieszką umbry malowana na tynku nowym lub wykorzystanym wcześniejszym tynku (zwłaszcza w przypadku profili). Nie stwierdzono wyraźnych śladów łączenia odcieni lub innych barw dla wyróżnienia detali architektonicznych.

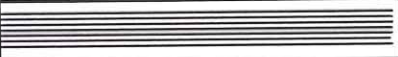

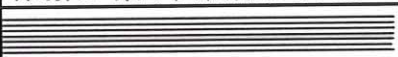

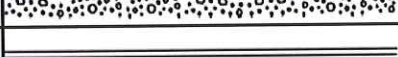

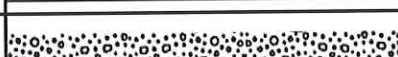
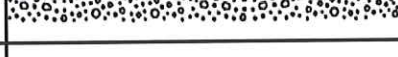
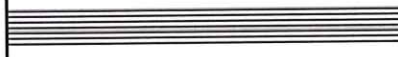

III FAZA CHRONOLOGICZNA

Całość malowana w jasnym piaskowo – beżowym odcieniu na częściowo szpachlowanej powierzchni

IV – VI FAZA CHRONOLOGICZNA – odbudowa po 1945 roku i późniejsze remonty

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

TAB. Zbiorcze zestawienie podstawowych warstw stratygraficznych na elewacji.
Odcienie wg palety farb CAPAROL 3Dplus, KEIM Historisch

Nr warstwy	Oznaczenie graficzne warstwy	Charakterystyka warstwy	Faza chronologiczna
15		Kremowy/ cytrynowy żółty – farba emulsyjna	VI
14		Tynk szary jasny cementowo – wapienny	
13		Beżowy / ugier /ciemna zieleń morska / różowy nasycony – farba emulsyjna	V
12		Tynk szary jasny cementowo - wapienny	
11		Beżowy chłodny piaskowy – farba emulsyjna [Marill 50]	IV
10		Tynk szary jasny cementowo - wapienny	
9		Beżowy chłodny piaskowy – farba emulsyjna tłusta [Marill 50, 45; Palazzo 145/150; Palazzo 170;]	III
8		Tynk biały	
		Kamień naturalny – piaskowiec, fleki granitowe	
7		Zieleń ciemna nasycona – emulsja krucha mięsista [Palazzo 190 – Curcuma 10; Citrus 10;]	II
6		Tynk biały wapienny, na większości próbek ciemna, brudna powierzchnia, może nie malowany długo	
5		Ugier nasycony kruchy [onyx 105 – Palazzo 260] Ugier jasny żółtawy na profilu [50025;	I
4		Tynk jasny wapienny, powierzchnia brudna	
3		Tynk wapienny kremowo-biały, brak warstwy malarskiej	01
2		Tynk wapienny szaro-niebieski	
1		Kamień naturalny – granit	0
		Mur ceglany	

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

7. WNIOSKI I ZALECENIA KONSERWATORSKIE

Ustalono najstarszą kolorystykę elewacji frontowej budynku, który nie odpowiada pierwotnej kolorystyce z okresu budowy w XVIII w.

Wyróżniona kolorystyka – kolor ugrowy, a zwłaszcza zielony ciemny należą do późniejszej estetyki 2 poł. XIX wieku

Na podstawie wyników badań nie można określić pierwotnej kolorystyki obiektu która odpowiadałaby jego barokowej stylistyce.

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

FOT. 25, 26 – Elewacja południowa, III oś od wschodu, 1 piętro - miejsce pobrania próbek nr 51, 52

FOT. 27 – Elewacja wschodnia, widok ogólny.

FOT. 28 – Elewacja wschodnia, obramienie okna IV oś od północy 1. piętro - miejsce wykonania odkrywek. ←

FOT. 29 – Elewacja wschodnia, gzyms nad kondygnacją parteru – widok ogólny w kierunku północnym.

FOT. 30 – Elewacja wschodnia, odkrywki między oknami III i IV oś od południa - miejsce wykonania odkrywek i pobrania próbek.

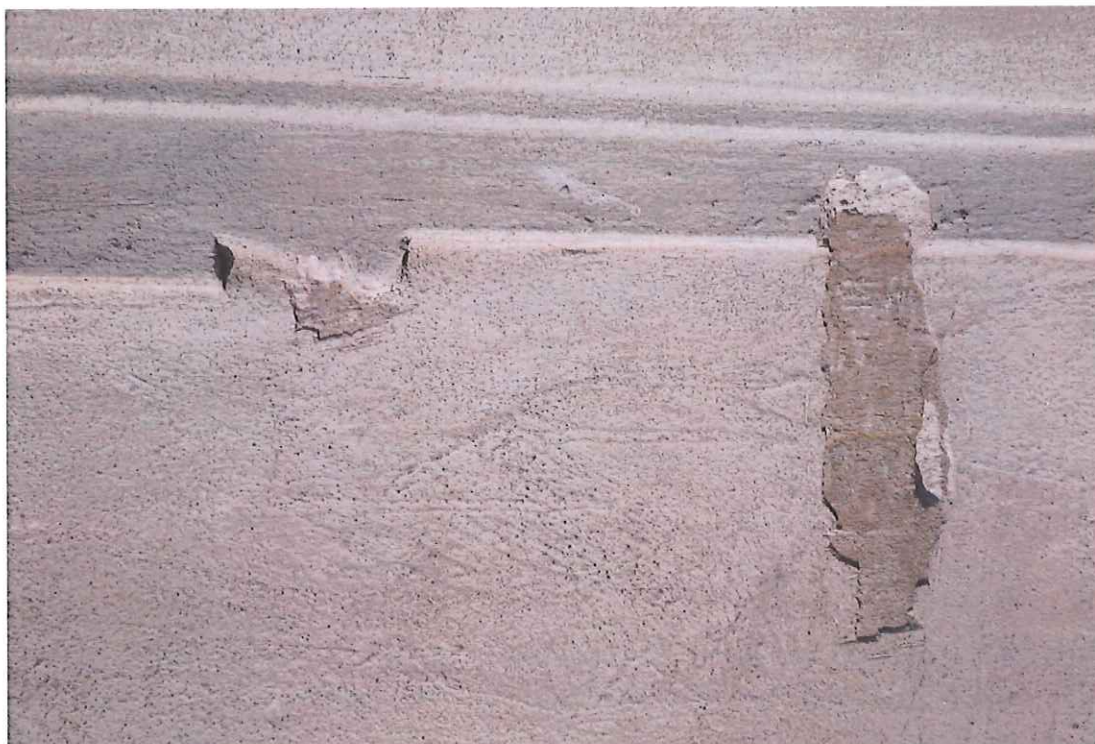
WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu

FOT. 31 – Elewacja wschodnia, odkrywka przy oknie IV osi od południa, 1. piętro - miejsce pobrania próbki 40

FOT. 32 – Elewacja wschodnia, odkrywka przy oknie III osi od południa, 2. piętro - miejsce pobrania próbki 41.

FOT. 33 – Elewacja wschodnia, odkrywka przy oknie IV osi od południa, 1. piętro

←

FOT. 34 – Elewacja wschodnia, odkrywka przy oknie III osi od południa, 1. piętro

←

PANORAMINUCIAL ANSICHEN VON WROCLAW

WOJEWÓDZKI URZĄD
OCHRONY ZABYTKÓW
we Wrocławiu